

Aan het College van burgemeester en wethouders van Amsterdam
Postbus 2003
1000 AC Amsterdam

Datum: 24 september 2017

Afzender: M.P

Betreft: **zienswijze** bij Geluidbeleid Evenementen 2017

Geacht college,

In de inleiding stelt u dat bij de hernieuwde invulling van het geluidbeleid voor muziek-evenementen het college een **balans wil** vinden tussen het beperken van de geluidsoverlast voor omwonenden en goed georganiseerde en voor bezoekers aantrekkelijke evenementen.

U zoekt naar een balans tussen bewoners en organisatoren. Naar mijn mening slaat de balans bij het huidige beleid sterk sterk door in het voordeel van bestuur en organisatoren van evenementen. Dus een herstel van de balans door een grote inspanning voor de omwonenden is nu nodig. Ik licht deze bewering toe in de volgende punten:

- Het proces van vergunningverlening, de communicatie over de vergunningen, de bezwaar en beroepsprocedures en de handhaving worden alle zo uitgevoerd dat organisatoren worden gefaciliteerd en omwonenden worden tegengewerkt.
- de kennis van geluidsoverlast door lage tonen is bij de beleidsmakers sinds 1996 niet toegenomen. Men houdt krampachtig vast aan het criterium dat de spraakverstaanbaarheid binnenshuis niet verstoord mag worden. Een milieuspecteur heeft de subjectieve waarde 'onduldbare overlast omgezet in 50 dB(A); dit maakt de bestuurbaarheid en handhaving gemakkelijker. Maar dit is ook een weigering om te willen omgaan met subjectieve waarden.
- Het verschil tussen de beleefde overlast en de vergunde blootstelling in decibellen vond zijn uiting in een groot aantal juridische procedures tegen verleende vergunningen. Dat was de enige manier waarop omwonenden konden proberen de balans in hun voordeel te doen omslaan.

Het voorstel voor een nieuw beleid voor geluid bij evenementen gaat uit van dezelfde uitgangspunten als het eerdere beleid.

Men houdt vast aan criteria in decibelwaarden, aan dezelfde technocratische aanpak. Aan de lage tonen wordt wat bijgestuurd. De vergunningverlening wordt vergemakkelijkt middels locatieprofielen.

Dit alles lijkt mij onvoldoende om de scheve balans, scheef ten nadele van de omwonenden, te herstellen.

In een gesprek met de burgemeester pleitte één van de organisatoren voor een menselijke aanpak. Een dergelijke aanpak maakt het mogelijk om met de subjectieve aspecten van geluidsoverlast om te gaan en maakt ook eenvoudige blootstellingscriteria mogelijk.

Ik ben van mening dat de kennisgeving van hinder door opgedrongen geluid voldoende moet zijn om handhavend op te treden.

De handhaving kan dan volstaan met luisteren en is daarmee breder inzetbaar en goedkoper dan de geschoolde technici die nu ingezet moeten worden.

Opdringen van geluid vind plaats als men geluid kan horen terwijl de veroorzaker geen contact heeft opgenomen om om toestemming te vragen. Het is de **vrijheid** van de omwonende om zelf te bepalen waarnaar hij luistert, **tegen de vrijheid** van de organisator om muziek te maken.

In de privésfeer wordt een feestje nog wel eens aangekondigd en gaan de meeste mensen akkoord mits het eenmalig is.

In de stad wordt de verplichting tot overeenstemming van de organisatoren onvolledig overgenomen door de vergunningverlener. Het aantal dagen met opgedrongen geluid is echter veel groter.

Daarmee neigt de vergunningverlener het recht op eerbiediging van de kwaliteit van privéleven en woongenot (persoonlijke levenssfeer) van velen te schenden. Zij schendt daarmee artikel 8 Van het Europese Verdrag voor bescherming van de Rechten van de Mens.

Ik ga ervan uit dat de gemeente ook zonder een proces bij de Europese rechter overgaat op een menselijke aanpak.

Van opdringen van geluid is geen sprake als je niets hoort. Het nieuwe menselijke criterium is 'niets te horen'. Om de omwonenden te beschermen tegen opdringen en omdat lage tonen zich over grote afstand verspreiden, is het nieuwe criterium voor de handhaving 'er is niets te horen aan de rand van het evenemententerrein'.

Er zal veel rumoer ontstaan in kringen van organisatoren, maar deze crisis zal heilzaam werken. Er zal veel energie en geld geïnvesteerd worden in muziekgebouwen.

Om de balans ten gunste van de omwonenden te herstellen zal de stad het beleid op deze wijze moeten herzien.

Tijdens de feesten van groot belang, koningsdag en oud- en nieuw, is mijns inziens muziekgeluid aanvaardbaar. Maar of de gestelde criteria voldoende rekening houden met de bewoners moet via onderzoek vastgesteld worden.

Tot zover mijn zienswijze.

M.Pool